

عنوان مقاله:

انسانگرایی در رسایل فارسی خواجه عبدالله انصاری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهش های کاربردی در علوم انسانی، اقتصاد، مدیریت و حسابداری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

خلیل ابراهیمی - مدیر مهمتم و تصحیح متون فصلنامه علمی - پژوهشی دانشگاه هرات، افغانستان

خلاصه مقاله:

ادبیات فارسی و در کل ادبیات اکثر کشورها سرشار از اندیشه های بزرگ در مورد جهان و انسان، انسانگرایی، انسانمداری و انسانمحوری است که هم شامل نثر و شعرهای گذشته ما و هم نثر و شعر معاصر و حال ماست. یکی از آن بزرگانی که به انسان اهمیت داده است خواجه عبدالله انصاریست، او یک دانشمند دینگراست و به مولفه های انسانگرایی توجه زیاد نموده است؛ از همین جهت، این نوشته به هدف بررسی و پیدایی مولفه های انسانگرایی در رسایل خواجه عبدالله انصاری نوشته شده است. از آنجاییکه انسان، انسان شناسی و انسانگرایی همواره مورد توجه علما، فلاسفه، عرفا و شاعران بوده است و هر کدام نگاه ویژه به این مقوله داشته اند که بررسی چنین نوشته ها در خور اهمیت و بررسی است. روش پژوهش این نوشته کاربردی و کتابخانه میباشد. در رسایل فارسی خواجه عبدالله انصاری صفات مثبت انسانی چون: راستی و صداقت، تعامل با دنیاداری و ثروت، حسن اخلاق و محبت با خانواده، ایثارگری، قناعت و بینبازی از مردم، مردانگی و از خودگذری، علم آموختن، سخاوت و طعام دادن بر همگان، ضیافت و مهمانی دادن، ادب داشتن، دوستی ورزیدن و همنشینی... وجود دارد در نتیجه این بررسی مشخص شد که به این صفات بیشتر مطابق آیات و احادیث نبوی پرداخته شده است، طوریکه در اکثر مواقع آیتی نیز در نخست سخن در مورد این صفات ذکر شده است و همچنان در رسایل فارسی خواجه عبدالله انصاری صفات منفی انسانی چون: ظلم نمودن، تفرقه افکندن، جهل ورزیدن، حسدورزی، دروغگویی، خودپسندی، تکبرداشتن، بی اعتمادی، هوس رانی، طمع داشتن، غیبت کردن، کفران نعمت، خشم و غضب و تن پروری آمده است و اکثر این صفات منفی با ذکر عواقب شان مردود شمرده شده است؛ البته خواجه عبدالله انصاری در مورد این صفات ملاحظاتی نیز دارد.

کلمات کلیدی:

رسایل فارسی خواجه عبدالله انصاری، انسانگرایی، انسان کامل، هرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1590932>

